7490

REJESTR DOTYCZY: Nr. rejestracyjny

GIERA Zbigniew .....

z d. .....

s/c ..... i .....

z d. .....

ur. 13.9.1911 w Oporowo, Pomorze

kraj: .....

zm. 23.9.1992 w Toronto

kraj: Kanada

pochowany .....

Dane personalne

Ppłk. kawalerii

Virtuti Militari

Źródła i bibliografia

Dziennik Polski 15 i 23.10.1992 - nekrologi

Komunikat Koła 16 P.Uł.Wielkop. nr 63 1993 - wspomnienie

D.P. 15.10.1992 Ś. † P.

ppłk ZBIGNIEW JÓZEF GIERA

urodzony 13 września 1911 r., zmarł 23 września 1992 r. w Toronto. Oficer 16 Pułku Ułanów, dowódca szwadronu 10 Pułku Dragonów 1 Dywizji Pancernej, odznaczony Krzyżem Virtuti Militari, Orderem Polonia Restituta III, IV i V Klasy, dwukrotnie Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi, wyróżniony Złotą Odznaką 1 Dywizji Pancernej. Prezes Koła Krajowego — Kanada, Związku Kół 1 Dywizji Pancernej.

Dragoni naprzód!

KOŁO 10 PUŁKU DRAGONÓW
ZWIĄZEK KÓŁ 1 DYW. PANCERNEJ

2699/1/5

Ś.P.

ppłk. ZBIGNIEW G I E R A

członek nadzwyczajny Związku Ułanów Karpackich ur. 13 września 1911 roku, zmarł 23 września 1992 roku w Toronto, Kanada.

Oficer 16 Pułku Ułanów Wielkopolskich szwadronu KOP-Iwonicz, dowódca szwadronu Pułku Dragonów, odznaczony Orderem Virtuti Militari, Orderem Polonia Restituta III, IV V klasy, dwukrotnie Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi i innymi. „Ułan Karpacki" nr. 116/1992

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI !

D.P. 23.10.1992 Ś. † P.

ppłk ZBIGNIEW GIERA

ur. 13 września 1911 r., zm. 23 września 1992 r. w Toronto, Kanada. Oficer 16 pułku Ułanów Wielkopolskich szwadronu KOP — Iwonicz, dowódca szwadronu Pułku Dragonów, odznaczony Orderem Virtuti Militari, Orderem Polonia Restituta III, IV, V klasy, dwukrotnie Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi i innymi.

Nieodżałowanego Kolegę żegnają z wielkim żalem

KOLEDZY Z 16 PUŁKU UŁANÓW WLKP.
IM. GEN. GUSTAWA ORLICZ-DRESZERA
ORAZ ICH RODZINY
I LICZNE GRONO PRZYJACIÓŁ

2729/2/38

ZBIGNIEW GIERA

13.09.1911 - 23.09.1992 .

Dnia 23.09.1992r. powiększył szereg konnych cieni wybitny kawalerzysta Wojsk II Rzeczypospolitej, podpułkownik kawalerii Zbigniew Giera, długoletni oficer 16 Pułku Ułanów Wielkopolskich, niestrudzony ambasador polskiej myśli narodowej na Obczyźnie. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Orderu Virtuti Militari /5 klasy/, dwukrotnie Krzyżem Walecznych oraz Orderem Polonia Restituta III, IV i V klasy.

Pisząc o Nim te słowa mam przed oczyma zawarte na kilku jakże ciężkich stronicach, pełne żalu za straconym przyjacielem pułkowym wspomnienia majora Antoniego Antoniewicza, wspomnienia z lat górnych, szczęśliwych i pełnych nadziei. Zmarłego nie znałem osobiście, łączyła mnie z Nim długoletnia korespondencja i na jej podstawie, jak też wspomnień Jego przyjaciół, kolegów i podkomendnych, widzę Go mocą wyobraźni i kreślę o Nim ten swoisty nekrolog.

Komunikat koła 16-go Pułku Ułanów Wielkopolskich
im gen. dyw. Gerstena Oficer-Prenera
Rok XXIX, 1993, Nr. 63
Londyn-Bydgoszcz-Warszawa-Stupsk

Urodził się 13 września 1911 roku w rodzinie ziemiańskiej na Pomorzu, w dobrach rycerskich Oporowo i po ukończeniu gimnazjum klasycznego, zgodnie z tradycją rodzinną, poświęcił się służbie wojskowej w kawalerii. Po ukończeniu "Grudziądza" otrzymał przydział do 16 Pułku Ułanów Wielkopolskich. Zdolny oficer, utalentowany jeździec, bierze udział w wielu zawodach jeździeckich, uzyskując szereg sukcesów i zdobywając wiele nagród. W czerwcu 1939 r. przeniesiony zostaje do Szwadronu K.O.P. "Iwieniec" / koło Stołpc / gdzie zastaje Go wojna. Walczy z Niemcami i sowieckim najeźdźcą, a 28 września po okrążeniu w rejonie m.Orany wraz z częścią szwadronu przekracza granicę litewską. Z Litwy wkrótce przedostaje się do Francji i tam wstępuje do tworzącej się Armii Polskiej. Kampanię francuską 1940 r. odbywa w Oddziale Rozpoznawczym 2 Dywizji Piechoty. Po upadku Francji łodzią rybacką dociera do Gibraltaru, a stamtąd okrętem wojennym do Anglii. W inwazji bierze udział w szeregach 10 Pułku Dragonów 1 Dywizji Pancernej. Przechodzi całą kampanię wojenną Dywizji, kończąc jej boje pod Wilhelmshafen. Później, po zakończeniu wojny dzieli losy Wojska Polskiego, uderzonego hańbą Jałty i Poczdamu. Ostatecznie ten bolesny polski dylemat "co dalej", rozstrzyga pozostaniem na emigracji. W październiku 1949 roku, po zawarciu związku małżeńskiego z P. Teresą /spotkał się z Nią przy odbiorze grupy kobiet transportu wojsk z Europy/, emigruje do Kanady. Oboje doskonale uzupełniają się w pracy narodowo - społecznej. Ona - jako kierowniczka radia z audycjami w języku polskim. On, dzięki swej energii i dynamizmowi - wkrótce jako Prezes Związku Kawalerzystów i Artylerzystów Konnych na Kanadę i Stany Zjednoczone. Był niestrudzonym przedstawicielem Polski Niepodległej na Obczyźnie. Organizował szereg wystaw narodowych, akademii, scalał i jednoczył środowiska polskie w ich historycznej misji wobec Kraju.

Podpułkownik Zbigniew Giera był nieprzejednanym wrogiem komunizmu, szczególnie jego najbardziej ludobójczej formy - bolszewizmu i sowietyzmu. Tu nie uznawał żadnego kompromisu. Zawsze byli dla Niego ludzie: jedni, którzy komunizm utrwalają, drudzy - którzy walczą z nim do upadłego. Pozostał takim do końca Życia.

Stanisław KRASUCKI